

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 6Co/167/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113203613  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1113203613.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a sudcov JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Zity Leimbergerovej v právnej veci žalobkýň: 1/ Z.. F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, XXX XX C., 2/ A.. C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. X, XXX XX C., obaja zast. ORLIK advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Jablonové 722, IČO: 52 190 439, proti žalovaným: 1/ Š. O., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, L. T., Š., zastúpený JUDr. Jankou Hazlingerovou, advokátkou, so sídlom AK Nobelova 12, 831 02 Bratislava 2/ Ľ. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. L. XXXX/XX, C., o zaplatenie 1.205,84 eur s prísľušenstvom, na odvolanie právneho predchodcu žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.mája 2018, č. k. 4C/37/2013-340, takto

### rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa z m e ň u j e tak, že žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 763,70 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 763,70 eur od 01.01.2013 do zaplatenia a žalobkyni 2/ sumu 381,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 381,85 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 40,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 40,19 eur od 01.01.2013 do zaplatenia a žalobkyni 2/ sumu 20,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 20,10 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa 1/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy a voči žalovanému 2/ v rozsahu 100% z prisúdenej sumy.

III. Žalobkyňa 2/ má voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy a voči žalovanému 2/ v rozsahu 100% z prisúdenej sumy.

IV. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie právnemu predchodcovi žalovaných 1/ a 2/ (Š. O., nar. X.X.XXXX) uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 803,89 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 803,89 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť žalobkyni 2/ sumu 401,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 401,95 eur od 01.01.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie žalobkyni 1/ a žalobkyni 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že „žalobkyne 1/ a 2/ sú podielovými spoluvlastníkmi (žalobkyňa 1/ v podiele 2/3 z celku a žalobkyňa 2/ v podiele 1/3 z celku) nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v okrese Z., obec Z., kat. úz. Z., označenej ako parcela registra "E" č. XXX/XX, orná

pôda o výmere XXXX Z., zapísaná na Liste vlastníctva č. XXXX vedenom Správou katastra Z. (ďalej len "pozemok"). Uvedený pozemok sa nachádza v záhradkárskej osade T. K. X-XX Z. C.. Pozemky v záhradkárskej osade boli zamerané Geometrickým plánom č. XXX-XX/XXXX vyhotoveným P.. B. C., pričom z pozemku žalobkyň žalovaný užíva časti pozemku parc. č. XXX/XX označené ako diel 100 o výmere XXX Z. (záhrada) a diel 101 o výmere XX Z. (pod záhradnou chatkou s č. XXX), t. j. spolu XXX Z.. Stavba - záhradná chatka súp. č. XXX na parc. č. XXX/XX (bez pozemku) je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX v celosti na meno žalovaného. Rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Z. zn. 2008/4967/1225-15/07-TKA zo dňa 14.08.2008, právoplatným dňa 22.09.2008 v spojení s potvrdzujúcim Rozhodnutím Krajského pozemkového úradu v Bratislave zn. 1275/161/07/2009 zo dňa 03.09.2009, a následne Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/185/2009-168 zo dňa 05.05.2011, ktorým Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcov o preskúmanie zákonnosti Rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Bratislave zn. 1275/161/07/2009 zo dňa 03.09.2009, ktorý bol potvrdený Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžr/101/2011 zo dňa 23.05.2012, bolo rozhodnuté, že členovia záhradkárskej organizácie, vrátane žalovaného ako právneho nástupcu (dediča) po nebohej Z. O. (členke záhradkárskej organizácie), nie sú užívateľmi pozemkov v zmysle zák. č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, a teda medzi vlastníkom pozemku a jeho užívateľmi nemohol vzniknúť nájomný vzťah zo zákona tak, ako to má na mysli ustanovenie § 3 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. Medzi žalobkyňami 1/ a 2/ a žalovaným nikdy nevznikol ani zmluvný ani zákonný nájomný vzťah alebo iný právny vzťah odôvodňujúci žalovaného predmetné nehnuteľnosti užívať. Z pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalobkyň 1/ a 2/ užíva žalovaný časti pozemku parc. č. XXX/XX označené Geometrickým plánom č. XXX-XX/XXXX ako diel 100 o výmere XXX Z. (záhrada) a diel 101 o výmere XX Z. (pod záhradnou chatkou s č. XXX), t. j. spolu XXX Z.. Zo záveru Znaleckého posudku č. 165/2012 vyhotoveného Ing. Pavlom Encingerom, znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností, dňa 15.10.2012 vyplýva hodnota nájmu pozemkov v danej lokalite 2,524 eur za 1 m<sup>2</sup> ročne. Hodnota nájomného za pozemok užívaný žalovaným je 689,02 eur ročne (273 m<sup>2</sup> x 2,524 eur/m<sup>2</sup>). Žalovaný užíva predmetný pozemok bez právneho dôvodu, čím mu vzniká bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Výška bezdôvodného obohatenia zodpovedá výške ušlého nájomného. Žalobkyne 11/ a 2/ si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnili za obdobie mesiacov apríl až december 2011 a za celý rok 2012, spolu vo výške 1.205,84 eur (516,79 eur /za apríl až december 2011/ + 689,05 eur /za celý rok 2012/). Žalobkyne listom z 24.10.2012 vyzvali žalovaného k úhrade sumy 1.205,84 eur, žalovaný však sumu neuhradil."

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 470 ods. 1,2 C.s.p., § 121 ods. 3, § 488, § 489, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 10c Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. a dospel k záveru o dôvodnosti žaloby. Ozrejmil, že v danom prípade sa jedná o prípad osobitnej skutkovej podstaty bezdôvodného obohatenia, a to o bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu. V rámci tejto skutkovej podstaty ide o prípady získania bezdôvodného obohatenia, pričom právny dôvod neexistoval od začiatku. Bezdôvodné obohatenia pritom charakterizujú dva znaky: 1) došlo k plneniu - plnením došlo k presunu majetkovej hodnoty z majetkovej sféry jedného subjektu do majetkovej sféry druhého subjektu, 2) na plnenie nebol dôvod - nedostatok právneho dôvodu na plnenie musel existovať už od začiatku. Skonštatoval, že užívaním predmetného pozemku, patriaceho do vlastníctva žalobkyne 1/ (spoluvlastnícky podiel 2/3 k celku), žalovaným bez právneho dôvodu, sa žalovaný na úkor žalobkyne 1/ bezdôvodne obohatil o sumu 803,89 eur (2/3-iny zo sumy 1.205,84 eur) za obdobie bezprávneho užívania od 01.04.2011 do 31.12.2012. Bezdôvodné obohatenie v sume 803,89 eur musí žalovaný vydať žalobkyňi 1/, tzn. tej, na úkor ktorej ho získal. Užívaním predmetného pozemku, patriaceho do vlastníctva žalobkyne 2/ (spoluvlastnícky podiel 1/3 k celku), žalovaným bez právneho dôvodu, sa žalovaný na úkor žalobkyne 2/ bezdôvodne obohatil o sumu 401,95 eur (1/3-ina zo sumy 1.205,84 eur) za obdobie bezprávneho užívania od 01.04.2011 do 31.12.2012. Bezdôvodné obohatenie v sume 401,95 eur musí žalovaný vydať žalobkyňi 2/, tzn. tej, na úkor ktorej ho získal, v súlade s ustanovením § 456 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k obrane žalovaného, že neužíval časť parcely 796/12 o výmere 128 m<sup>2</sup> tak, ako to uvádzajú žalobkyne, pretože na túto parcelu nemá vôbec prístup a že neužíval ani parcelu XXX/XX o výmere XX Z., na ktorej sa nachádza chatka žalovaného uviedol, že táto bola vyvrátená listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou 1/ vo forme príloh k jej početným písomným vyjadreniam (č. l. 129 - 151, č. l. 154 - 160, č. l. 170 - 174, č. l. 215 - 305), ďalej písomnou svedeckou výpoveďou svedka P.. A. E. a prílohami k nej (č. l. 83 - 112), svedeckou výpoveďou svedka P.. A. E. na pojednávaní dňa 20.03.2014 (č. l. 116 - 117), splnomocneným zástupcom žalobkyň na pojednávaní dňa 03.11.2017 predloženými listinnými dôkazmi - fotografiami zachytávajúcimi nadštandardné stavby

(č. I. 313 - 314) a napokon bola vyvrátená aj jeho vlastnou výpoveďou pri výsluchu na pojednávaní dňa 20.03.2014 (č. I. 117) v rámci ktorého uviedol, že na záhradke pestoval väčšinou zeleninu a chatku užíval od roku 2010. Ozrejmil, že žalovaný v priebehu konania namietal výšku nájmu (2,524 eur/m<sup>2</sup>/rok) určenú v Znaleckom posudku č. 165/2012 zo dňa 15.10.2012, predloženom žalobkyňami a tento znalecký posudok v priebehu konania žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil. Znalecký posudok č. 165/2012 vypracovaný dňa 15.10.2012 Ing. Pavlom Encingerom, znalcom z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností, považoval za dostatočný odborný podklad pre posúdenie otázky výšky nájmu pozemku vo vlastníctve žalobkyň a nemal dôvod pochybovať o erudícii a skúsenostiach spracovateľa tohto znaleckého posudku ako znalca v príslušnom odbore. Zdôraznil, že správnosť toho, že spracovateľom znaleckého posudku mal byť práve znalec z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby a Odhad hodnoty nehnuteľností, je preukázateľná aj z Rozkladu voči rozhodnutiu č. 4C 37/2013-182 zo dňa 30.03.2015 podaného dňa 02.07.2015 P. M. N.. Poukázal na to, že dôkaz navrhnutý žalovaným (nariadenie znaleckého dokazovania za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nájmu pozemku), nevykonal z dôvodu, že žalovaný nezložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania, v lehote určenej súdom.

4. Pokiaľ išlo o uplatnené príslušenstvo k istine súd prvej inštancie skonštatoval, že prvým dňom omeškania s plnením peňažného dlhu je deň 01.01.2013 a vyplýva z listinného dôkazu predloženého žalobkyňami vo forme prílohy k žalobe - Výzva na úhradu nájomného za užívanie pôdy zo dňa 24.10.2012, v ktorom žalobkyne vyzvali žalovaného na úhradu nájomného v sume 1.205,84 eur za obdobie nájmu od 01.04.2011 do 31.12.2012. V prvý deň omeškania (01.01.2013) bola úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,75% (platná od 11.07.2012 do 07.05.2013), preto zvýšením o 8 percentuálnych bodov v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. januára 2013, predstavujú ročné úroky z omeškania žalobkyňami správne uplatnenú výšku 8,75%. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobe vyhovel.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa 1/ a žalobkyňa 2/ priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalovaný. Namietal, že nezískal na úkor žalobkyň neoprávnený majetkový prospech vo výške 1 205,84 eur, pretože parcely uvedené v návrhu žalobkyň v roku 2011 - 2012 neužíval, a v dôsledku zmeny vlastníckych vzťahov ani užívať nemohol. Žalovaný dokonca nevyužíval ani svoj majetok, ktorý sa na tomto pozemku nachádza, konkrétne neužíval svoju chatu a ani ovocné stromy, ktoré sa na pozemkoch žalobkyň nachádzajú. Užíval iba parcelu XXX/XX, označenú ako diel 101 o výmere XX Z., ktorá predstavuje časť zastavenej plochy, na ktorej sa nachádza jeho chatka, ktorú postavil v minulosti na základe platného stavebného povolenia. Ostatné parcely alebo ich časti už neužíva a to z toho dôvodu, že nemá prístup na tento pozemok a ani prístup do svojej chaty súpisné číslo XXX. Zdôraznil, že namietal a namieta výšku požadovanej sumy, pretože podľa jeho názoru táto nezodpovedá výške ušlého nájomného za XX Z. pozemku, na ktorom je postavená chata žalovaného, pretože ak by sa pri výpočte vychádzalo zo znaleckého posudku ktorý preložili žalobkyne, tak by bol výpočet nasledovný:  $26 \text{ m}^2 \times 2,524 \text{ eur/m/ročne} = 65,624 \text{ eur} \times 2 = 131,148 \text{ eur}$ . Suma vo výške 131,148 eur je maximálna suma ktorú by mohli žalobkyne požadovať, a to za podmienky že by žalovanému nahradili preinvestované peniaze do ich majetku, ako pozemkové úpravy dreviny a trvalé zhodnotenia pozemkov, ktoré sú vo vlastníctve žalobkyň, ktoré však tieto nadobudli do vlastníctva až potom, čo žalovaný zhodnotil tieto pozemky, t.j. získali na úkor žalovaného neoprávnený majetkový prospech. Zotrvával na nutnosti nariadiť ním požadované znalecké dokazovanie z toho dôvodu, že obidve žalobkyne v spore jednoznačne nepreukázali oprávnenosť svojich nárokov ani čo do dôvodu ani čo do výšky. Znalecký posudok, ktorý do spisu predložili, bol objednaný v mene viacerých vlastníkov pozemkov v danej lokalite, a to pre iné účely, pričom žalovaný nesúhlasil so stanovením všeobecnej hodnoty pozemkov tak, ako to bolo uvedené v predloženom znaleckom posudku, v ktorom boli zrejme nesprávne ohľadne prístupovej cesty a siete vedúcich k pozemku, v dôsledku čoho neboli použiteľné položky a cena nájmu bola preto stanovená v nesprávnej výške. Požadoval aby znalec určil nájomné za pozemky, ktoré boli predmetom konania avšak žalobkyne takýto znalecký posudok žalobkyne v konaní nepredložili a preto doposiaľ neunesli dôkazné bremeno. Zastal názor, že dôvodne namietal správnosť v konaní predloženého znaleckého posudku a mal za to, nariadenie znaleckého dokazovania, tak ako ho žiadal bolo aj v záujme žalobkyň. Zastal názor, že súd mal nariadiť a uložiť každému z účastníkov zaplatiť preddavok na náklady znaleckého dokazovania v rovnakej výške, čo však neurobil. Vzhľadom

na hore uvedené navrhoľ, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol, alebo aby ho zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

7. Žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedli, že tvrdenie žalovaného uvedené v bode 1/, že nevžíval časť parcely XXX/XX označený ako diel 100 o výmere XXX Z., ako to uvádzajú žalobkyne, pretože na túto parcelu vôbec nemal prístup, bolo v konaní na súde prvej inštancie vyvrátené listinnými dôkazmi, svedeckou výpoveďou P. A. E. a fotografiami založenými v súdnom spise. Navyše mali za to, že citované tvrdenie žalovaného uvedené v bode 1/ jeho odvolania bolo vyvrátené aj jeho vlastnou výpoveďou na pojednávaní, kedy žalovaný uviedol, že na záhradke pestoval väčšinou zeleninu a chatku užíval od roku 2010. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, že časť pozemku parcelné č. XXX/XX o výmere XXX Z. v období od apríla do decembra roku 2011 a v roku 2012, neužíval. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že užíval iba parcelu XXX/XX označenú ako diel 101 o výmere XX Z., túto skutočnosť žalovaný v konaní na súde prvej inštancie popieral, pričom argumentoval, že na tento pozemok nemá prístup a rovnako nemá prístup do chatky súpisné č. XXX, ktorá je na pozemku parcelné č. XXX/XX postavená, teraz tvrdí opak. Dôkazy, ktorými bolo preukázané že žalovaný v rozhodnom období, t. j. v období od apríla do decembra roku 2011 a v roku 2012, užíval časť pozemku parcelné č. XXX/XX o výmere XXX Z., jednoznačne preukazujú aj skutočnosť, že v rozhodnom období užíval aj časť pozemku parcelné č. XXX/XX o výmere XX Z., na ktorom je postavená chatka súpisné č. XXX, ktorá je v jeho vlastníctve. Svedčí o tom tiež tvrdenie žalovaného uvedené v bode 4/ jeho odvolania žalovaného zo dňa 15.05.2018, že žalobkyne by mohli požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia maximálne vo výške 131,48 €, ktorá suma predstavuje úhradu za užívanie časti pozemku parcelné č. XXX/XX o výmere XX Z.. K námietkam žalovaného týkajúcim sa potreby vykonať ním navrhované znalecké dokazovanie poukázali na skutočnosť, že k vykonaniu uvedeného znaleckého dokazovania nedošlo z dôvodu, že žalovaný nezložil naň preddavok. Záverom mali za to, že žalovaný v podanom odvolaní neuvádza žiadne konkrétne odvolacie dôvody ani dôkazy na ich preukázanie, ani žiadne novoty, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a poukazuje iba na tie skutočnosti, ktorými argumentoval v konaní na súde prvej inštancie.

8. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie na odvolacom pojednávaní, na ktorom zopakoval dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to najmä založených na č.l. 83-112, 115-117, 131-151 spisu, doplnil dokazovanie oboznámením uznesenia Okresného súdu Bratislava II z 25. júna 2021, sp. zn. 38D/21/2020-99 a dospel k záveru, že odvolacia argumentácia právneho predchodcu žalovaných 1/ a 2/ dôvodná nie je.

9. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil pôvodnému žalovanému Š. O., nar. X.X.XXXX, povinnosť vydať žalobkyniam bezdôvodné obohatenie, ktoré právnenmu predchodcovi žalovaných 1/ a 2/ vzniklo užívaním pozemku, patriaceho do vlastníctva žalobkyne 1/ (spoluvlastnícky podiel 2/3 k celku) a žalobkyne 2/ (spoluvlastnícky podiel 1/3 k celku), za obdobie bezprávneho užívania od 01.04.2011 do 31.12.2012.

10. K odvolacím argumentom pôvodného žalovaného v odvolaní odvolací súd uvádza, že tieto sú zhodné s jeho argumentáciou v konaní na súde prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia s touto argumentáciou vysporiadal a dospel k správnym právnym záverom.

11. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na jeho základe zistil správne skutkový stav veci a napadnutý rozsudok aj podrobne a presvedčivo odôvodnil.

12. Pôvodný žalovaný pán Š.R. O., nar. X.X.XXXX v konaní svoje tvrdenie, že parcelu č.XXX/XX označenú ako diel 100 vo výmere XXX Z. neužíval, nijako nepreukázal. Neobstojí tak jeho argumentácia spočívajúca v jeho skutkovom tvrdení, že na uvedenú parcelu nemal prístup, nakoľko táto je v rozpore s jeho skutkovými tvrdeniami uvádzanými v priebehu konania, ako aj s listinnými dôkazmi založenými v spise. Konkrétne listinnými dôkazmi založenými v spise zo správneho konania, v ktorom sa domáhal preskúmania rozhodnutia správneho orgánu (Obvodného pozemkového úradu v Malackách č. 923/2008 zo dňa 04.05. 2009) prebiehajúceho aj v rovnakom čase ako je žalované obdobie v tu prejednávanej veci (obdobie od 01.04.2011 do 31.12.2012).V tomto správnom konaní tvrdil, že záhradkárska osada, v ktorej sa nachádzajú aj sporné pozemky je legálne zriadená a pozemky užíva jeho manželka a následne aj on (potom ako vstúpil do týchto konaní po jej smrti), na základe nájomnej zmluvy zo dňa 06.04.1985. V tomto konaní si uplatňoval pôvodný žalovaný nárok podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. Teda predpokladom úspechu bolo užívanie pozemkov. V tomto konaní užívanie sporných pozemkov nerozporoval. Pokiaľ ide o parcelu č.XXX/XX označenú ako diel 101 vo výmere XX Z., pôvodný žalovaný v podanom odvolaní sám uviedol, že túto parcelu užíval v rozhodnom období, nakoľko je zastavaná záhradnou chatkou v

jeho vlastníctve. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že v konaní bol preukázaný právny základ žaloby.

13. Pokiaľ ide o námietky týkajúce sa znaleckého posudku, na základe ktorého bola stanovená výška bezdôvodného obohatenia pôvodnému žalovanému, odvolací súd uvádza, že jeho odvolacie námietky smerujú voči spochybňovaniu akéhokoľvek bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov mimo výmery XXmX, ktorá predstavuje zastavanú výmeru pod chatkou pôvodného žalovaného, takže táto odvolacia námietka je vzhľadom na dôvody uvedené v bode 12. tohto odôvodnenia, právne bezvýznamná. Pokiaľ spochybňoval závery znaleckého posudku, z ktorého pri vydávaní napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie vychádzal, k tým odvolací súd udáva, že pôvodný žalovaný v podstate nesúhlasil so stanovením všeobecnej hodnoty pozemkov, všeobecne tvrdil, že bola stanovená v nesprávnej výške, toto svoje tvrdenie však nepreukázal. Preddavok na kontrolný znalecký posudok nezložil a na odvolacom pojednávaní dňa 31.08.2022 jeho právni nástupcovia prehlásili, že na tomto už netrvajú.

14. Vychádzajúc zo zistených skutočností a s poukazom na citované zákonné ustanovenia a právny názor súdu prvej inštancie dospel aj odvolací súd k záveru, podľa ktorého v konaní žalovaný neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie nedôvodnosti žaloby.

15. V priebehu odvolacieho konania pôvodný žalovaný zomrel. Z uznesenia Okresného súdu Bratislava II z 25. júna 2021, sp. zn. 38D/21/2020-99 odvolací súd zistil, že právnymi nástupcami po pôvodnom žalovanom Š. O., nar. X.X.XXXX, sú žalovaný 1/ a žalovaný 2/. Z citovaného rozhodnutia odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ Š. O., nar. XX.X.XXXX po pôvodnom žalovanom zdedil majetok spolu v hodnote 3 627 095,07 Eur a žalovaný 2/ L. O., nar. XX.XX.XXXX po pôvodnom žalovanom zdedil majetok spolu v hodnote 193 615,33 Eur. Cena dedičstva žalovaného 1/ predstavuje 94,93%, čo je zaokrúhlene 95% z celého dedičstva pôvodného žalovaného a u žalovaného 2/ predstavuje cena nadobudnutého dedičstva 5,07%, čo je zaokrúhlene 5%.

16. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťľa a za poručiťľove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťľovou smrťou.

17. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné podľa § 388 C.s.p. zmeniť tak, aby bol rozsudok vykonateľný (exekučný titul nemôže smerovať voči mŕtvemu) a aby bol dodržaný § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka (teda pomerná zodpovednosť dedičov za dlhy poručiťľa do výšky nadobudnutého dedičstva).

18. V prejednávanej veci ide o taký dlh, ktorý poručiťľovou smrťou (smrťou pôvodného žalovaného) nezanihol, prešiel na jeho dedičov, teda žalovaných 1/ a 2/. Žalovaní (dedičia) zodpovedajú za dlh poručiťľa (pôvodného žalovaného) podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k cene celého dedičstva, ide o delenú zodpovednosť. Vzhľadom na pomer žalovaných k dedičstvu uvedený v bode 15. potom žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 763,70 Eur aj s príslušným úrokom z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a žalobkyni 2/ sumu 381,85 Eur aj s príslušným úrokom z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 40,19 Eur aj s príslušným úrokom z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a žalobkyni 2/ sumu 20,10 Eur aj s príslušným úrokom z omeškania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

19. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 2 C.s.p. a úspešným žalobkyniam 1/ a 2/, ktoré mali plný úspech v konaní, priznal voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podľa výsledku (neúspechu žalovaných 1/ a 2/). To znamená, že obidve žalobkyne majú nárok na plnú náhradu trov celého konania, avšak diferencovane v závislosti od prisúdenej sumy, ktorú je povinný ten - ktorý žalovaný im zaplatiť.

20. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).